

VĚTRNÍK

Ročník XLVIII.

Neděle 15. října 2017

číslo 3.

Starostku nečekaně posedla tréma

DS Zdobničan Vamberk přijel, přivítal se a za chvíli vstoupil na jeviště vysockého divadla s hrou Turecká kavárna, kterou odehrál hned dvakrát. Jak se svěřila starostka města Lucie Strnádková, zcela nečekaně ji právě při vítání Vamberských posedla neuvěřitelná tréma, kterou obvykle netrpí. A Vamberští příliš nepomáhali. „Přišli do obřadní síně našeho úřadu, posadili se na židle, ruce složili do klína – a mlčeli,“ řekla starostka s tím, že přiznala svou trému, oni přiznali tu svou a pak už vše šlo příjemnou cestou.

Lucie Strnádková poté soubor z Vamberka doprovodila před Divadlo Krakonoš, kde jej přivítal sám pán hor. Když se postavila před mikrofon, po trémě už nebylo ani památky. A tak Krakonošovi a divadelníkům předala klíč a vládu nad městem až do příští soboty.

O město se prý nebojí. „Je v dobrých rukou. Umím toho udělat dost, ale na rozdíl od Krakonoše neumím zařídit pěkné počasí. A zatím to vypadá, že se o letošní přehlídce vydaří,“ uzavřela představitelka města.

(jn)

Dnes		
kdy	co	kde
9:30	seminář	malý sál
13:00	seminář KR SČDO	sokolovna
13:00	KDP mladým	ISS-DM
13:30	loučení Vamberk	malý sál
14:30	dechovka	před divadlem
15:00	vítání Mladá Vožice	před divadlem
15:00	vítání Česká Kamenice	před divadlem
17:00	Milan Schejbal	velký sál
17:30		
18:00	beseda s osobností	
20:00	Krysí dům	velký sál
20:30		
21:00	Mladá Vožice	
22:00	seminář KDP	půdička
22:30	Zahrej ty Ejsíky	divadlo
23:00		
23:30	Česká Kamenice	
0:00	společenský večer	U Medvěda

Recenze: Milan Schejbal

Robert Thomas Turecká kavárna DS Zdobničan Vamberk

Francouzský dramatik Robert Thomas patří bezesporu – vedle Agathy Christie – k nejprestižnějším a nejvýznamnějším autorům detektivního žánru v oblasti divadelního umění. Jeho hry, jako např. Osm žen, Vražedné dědictví, Dvojí hra a především Past na osamělého muže (Stalo se v Chamonix) byly a stále ještě jsou poměrně často uváděny na profesionálních a v poslední době častěji na amatérských jevištích. Hra Turecká kavárna je původně složena ze série čtyř detektivních mikrokomedii a navazuje tak volně na Thomasovo dřívější a asi slavnější dílo Mandarinkový pokoj (pět komediálních povídek z jednoho pokoje v pařížském hotýlku).

Výrazným autorovým rysem, který je velmi patrný i v předloze Turecká kavárna, je spojení a prolínání detektivního a komediálního žánru. Tohoto faktu si byl, dle mého názoru,

velmi dobře vědom DS Zdobničan Vamberk a především režisérka a zároveň představitelka Františky, která provází dějem, Alena Joachimsthalerová. Z celé inscenace je patrná základní režijní koncepce jisté nadsázky ve všech složkách, k čemuž odkazují nejen zvolené herecké prostředky, ale zejména zdařilé režijně-scénografické řešení, z kterého je zřejmé, že vše, co se odehrává na scéně, je divadlo a my, jako diváci, jsme svědky hry, nikoliv realistického příběhu.

Velkou otázkou však je, jakým způsobem se vamberskému souboru podařilo tuto avizovanou koncepci naplnit. Ne vždy zmíněná nadsázka a motivy detektivního příběhu byly inscenačně vyváženy natolik, aby vyvolaly žádoucí jevištní napětí.

Nemohu se zároveň zbavit dojmu, že ona „detektivní“ rovina předlohy, je z hlediska dnešního diváka (hra vznikla před více než třiceti lety)

poněkud naivní a jednoznačně předvídatelná. Z pohledu dneška je daleko důležitější to, jakým způsobem jsou jednotlivé postavy herecky ztvárněny. A to jednoznačně ospravedlňuje inscenování textu pro současného diváka. Herecká složka se však v mnoha případech bohužel omezuje na rychlou interpretaci předepsaného textu, ale tím je značně zredukováno zveřejnění motivací jednání jednotlivých postav. Nejvíce patrné je to v mikrokomedii Ministr ze zlata, která je evidentně napsána proto, aby si představitel postavy Adriena de Beaumanta na scéně takzvaně užíval a z reakce kavárnice Jiřinky čerpal další a další důvody svého sebestředného jednání. Také pointa této části, doporučená samotným autorem, je, dle mého názoru, divadelně účinnější, než ta, kterou jsme zhlédli při přehlídkovém představení. Podobně lineárním a v důsledku

nepřekvapivým způsobem je vedena i postava Marcela Foucheta v povídce Ustrašený

svědek, což i této části ubírá na divadelní věrohodnosti. Nejpříjemnější pak vyznívá v

inscenaci DS Zdobničan Vamberk povídka třetí a poslední, Pes a kočka, kde především díky přesvědčivým hereckým výkonům Oldřicha Plašila v roli Komisaře Pellissiéra (stejně tak jeho velmi dobrý výkon v roli Felixe Lombarda v první povídce) a Petra Barvínka jako Richarda se podařilo vyváženě diváka pobavit a zároveň udržet v napětí, zda tento příběh dopadne dle očekávání či naopak.

Nutno zároveň konstatovat, že herecký výkon Lucie Vodákové v roli Jířinky působil poměrně sympaticky.

Na závěr bych rád poděkoval vamberskému souboru za snahu utkat se z dnešního pohledu s poměrně nelehkým a archaickým textem Roberta Thomase a za to, že jejich základní žánrově stylové uchopení této látky bylo správné, i když výsledek přehlídkového představení vyvolal mnohé rozpaky.

Hej, lide divadelnický!

*Vězte, když kdokoliv z vás
vystoupá až v tyto kraje,
náhle slyší tichý hlas
(zvláště v tento říjnu čas).*

*Hej, kdo z vás divadlo hraje,
či má atmosféru rád,
jak na prknech cosi vzniká
(že znamenaj svět, se říká).*

*Zastav se – vejdi v ten dům,
kde má divadelní um
jednou za rok svátek velký!
Podvodníci, Hamlet, selky –*

*všechny tady potkat stačíš.
Nahoru do „pekla“ kvačíš,
když předlouhý potlesk dozní!
Posedíš do hodin pozdních*

*(zase slyšíš tichý šum,
letos frčí bílý rum).
My to prostě milujeme!
Jak ptáci se houfujeme*

*a málokdo odolá,
když Krakonoš zavolá:
„Přijďte pobejt, mám to rád.“
(A nemusíte ani hrát,
hlavně když jste tady rádi,
od divadla kamarádi).*

Jiří Hlávka

KDP mladým Půdička

Včera jsme zhlédli tři krátké krimikomedie v rámci hry Turecká kavárna. Přestože si myslíme, že hra měla potenciál, nám se zpracování moc nelíbilo. Zasazení do doby rušily jojo bonbony a nedomyšlené kostýmy. Shodli jsme se, že francouzská kultura je velice rozmanitá, a tedy se mohlo na kulisách, kostýmech i celkové atmosféře více zapracovat. Mimo to bychom rády zmínily i nehodící se česká jména zařazená mezi ta francouzská.

Na druhou stranu oceňujeme herecké výkony, především role ministra a paní vypravěčky a překvapivá rozuzlení jednotlivých příběhů.

Druhá inscenace přehlídky byla pro nás důkazem, že když soubor použije text solidní kvality, jsme více ochotni přijmout kladně představení jako celek. Přesto bylo zřetelné, že soubor, ve snaze co nejlépe realizovat soutěžní představení, odhalil slabiny v nedůsledné herecké práci. Zdálo se nám, že by více prospěl vzájemný kontakt mezi postavami, to znamená, aby si naslouchali a reagovali i v akcích. Tak by se posílilo napětí jednotlivých situací.

Sympatická byla i délka představení, ze kterého jsme odcházeli spokojeni.

Barevný prelud s rolníčkami

Pátek 13. se na mě podepsal vskutku katastrofálně. Přes noc jsem přišla o hlas, z nosu a oči vodovod, v hlavě se mi usídlili permoníci s malinkými kladívky. Místo krému mi z tuby vytékal jakýsi nahnědlý vodnatý fujtabl, zcela nový deodorant nevypustil ani malý voňavý obléček a připravené bloky jsem zapomněla doma. Prostě všechno bylo úplně špatně.

Tak jsem vyrazila na nákupy. Už cestou jsem slyšela zpěv a výskot od divadla. Otráveně jsem ho obešla jinou ulicí. S nákupem v kabele jsem zamířila do Krakonoše a před ním jsem narazila na tlupu klaunů, kteří hýřili barvami, poskakovali a rozhazovali vtípky. Tak nevím, mám horečku, že vidím chvilku po deváté šašky i s rolníčkami? Potrásla jsem nešťastně hlavou, ale klauni nezmizeli. Naopak, začali na mě mluvit. Pak si ke mně přisedli na půdičce a gejzír jejich slovních hříček neutichal, tryskal jak nový naftový vrt. Smáli se každému slovu, každé pitomině - až mi to přišlo najednou taky legrační a začala jsem se smát s nimi.

Díky, hronovští šaškové z červenými nosy, zachránili jste mi den.

(jn)

Matka Svatka má ráda stříbro

Včera se přehlídka poprvé loučila. A loučila se s nováčkem Krakonošova divadelního podzimu, s Divadlem Pod zámek při TJ Sokol Kyjovice. Za přípravný výbor vítal v pátek Kyjovice Ladislav Vodsedálek, jenž byl hotová chodící encyklopedie. Chválíme, Ládo, takhle připraveného vítče jsme už dlouho před divadlem neviděli!

Nicméně, protože Láda měl v sobotu nějaké rodinné povinnosti, zastoupila ho matka Svatka, jak řekl moderátor celého loučení Honza Hejral. „Jsem vzdálená přísloví mluvit stříbro, mlčet zlato – já mám raději to stříbro,“ svěřila se Svatka, která poděkovala Kyjovickým za jejich představení a poučila je na téma, co učinit pro to, aby se do Vysokého opět vrátili.

Když Honza dal slovo hostesce

Klaudii s tím, že je zvědav kdo, kdy, jak a s kým byl o minulé noci aktivní, dostalo se mu lakonické odpovědi, že v tomto případě má Klaudie raději zlato, byť běžně dává přednost stříbro. No je to prostě s těmi dámami složité. Já mám ráda diamanty.

Prý by se mělo s tím vítáním šetřit, konstatovali Kyjovičtí a Klaudie dodala, že hned první večer byla laťka zábavy nastavená hodně vysoko. „Kyjovičtí byli velmi dochvilní, stíhali i ranní úklid hospody, aniž by zmeškali rozborový seminář. Rozlučkového ceremoniálu se účastnili také Vamberečtí, kteří hráli v sobotu a ti okamžitě řekli: „Už víme, proč tedy máme přiděleného hostesa – aby na nás práskal. Záhadou však je, proč my máme hostesky hned dvě!“ zvolala Alena Joachimsthalerovou.

(jn)

**VOBSKOČÁCI
KAMENY! PLATIT!
PRVNÍ ČTENÁ V NEDĚLI.
OD PONDĚLÍ DENNĚ
ZKOUŠKY A ZPÍVÁNÍ!
ČAS SDĚLÍME!**

KDP letos otevřela hra Opačné pohlaví

Divadelní soubor Pod zámek při TJ Sokol Kyjovice navazuje na činnost kyjovských sokolských divadelníků z předválečné a poválečné doby do roku 1948. Na Krakonošův divadelní podzim přijel s hrou Opačné pohlaví.

„Já vám rozhovor rád poskytnu, ale odpovídám jak debil,“ reagoval na mou prosbu o rozhovor sympatický herec a scénograf Jaromír Drozdek.

Na letošní přehlídce jste vystupovali jako první soubor. Myslíte, že to byla výhoda, nebo naopak hendikep?

Náš soubor zde vystoupil poprvé, takže to nedokážu porovnat. Je ale jasné, že jako

nováčky si nemůžeme vybírat. Vzhledem k tomu, že jsme zdaleka, páteční termín byl pro nás naprosto ideální. Dá se říct, že je to tedy spíše výhoda.

Hru Opačné pohlaví mělo ve svém repertoáru i profesionální divadlo Studio DVA. Byli jste se, pro inspiraci, na tuto hru podívat?

Než jsme se stihli na hru podívat, stáhli ji z repertoáru a není dostupná ani na youtube, takže jsme ji neviděli. Po dnešním hodnocení poroty je to možná dobře.

Kdo tuto hru vybral a proč právě ji?

Hru vybrala režisérka Sylvie Grygarová a já měl poradní

hlas. Protlačil jsem ji, protože se mi její text zdál vtipný a plný komických situací. Podle reakcí diváků je vidět, že se jim hra líbí. Navíc ji překládal pan Alexander Jerie a ten každou blbost nepřekládá.

Vsadili jste na komedii. Myslíte, že je to žánr, který porotu i diváky nejvíce zaujme?

Před jedenácti lety, kdy jsem přišel do souboru, jsme se snažili hrát hry, které vzdělávají diváka a nejsou prvoplánově komediální. Teď hrajeme jenom komedie. Odezva na náš repertoár je daleko pozitivnější.

Tak mi Jaromír rozhovor poskytl. A myslím, že jako debil neodpovídal. (gab)

Pozor!

Z technických důvodů odpadá dnes Kurz jevištní řeči. Jeho lektorka Regina Szymiková se zájemcům omlouvá. (r)

Pro turisty

Ve stánku v přízemí divadla jsou k dostání oblíbené turistické známky. Nově k nim přibýlo také razítko s logem vysoké přehlídky. (r)

Hříšné duše

Letos se divadelní hospůdka jmenuje U Hříšné duše. Hříšné duše se smáčí na jevišti loutkového divadla v peklešném kotli. Každý den se v něm bude trápit duše jiná. A ta může být kohokoli z vás. Každý je bedlivě sledován. Jeho činy jsou podrobeny pátravému oku. Nikdo se neubrání. A největší hříšník bude každý den pojmenován. (jn)

Neštovice

Sobotní seminář se nesl ve vskutku poučném duchu. Nesudte knihu podle obalu, ani hru podle ocenění. „Ceny jsou jak neštovice, jednou je dostane každý.“ I o takové moudro byli zúčastnění obohaceni. (gab)

S Alenou Joachimsthalerovou o vambereckém DS Zdobničan

znovu.

Jak sami uvádíte na svých stránkách, hospody byly, jsou a budou všem ochotníkům blízké. Trávíte společně čas i mimo divadlo, třeba právě v té hospodě?

Přímo do hospody nechodíme. Určitě se ale scházíme i mimo zkoušky! Při příležitosti ukončení divadelní sezóny tradičně opékáme prase a před Silvestrem máme takový náš „před-silvestr“. Sem tam se vidáme jen tak.

Hra, s kterou jste tu vystupovali, je z kavárenského prostředí. Koho napadlo ji hrát?

S tímto nápadem jsem přišla já. Autora hry Roberta Thomase mám moc ráda. Před pěti lety jsme hráli jeho hru Past na osamělého muže. Měli jsme s ním tedy už předešlou zkušenost.

Co bylo to prvotní, co vás na ní zaujalo?

Jedna scéna, menší počet herců a vtipný text.

Hrajete především komedie?

Určitě je upřednostňujeme. Hrajeme pro lidi z Vamberka a okolí, kteří se chtějí především bavit!

(gab)

Dnes večer si mohli Vysočáci i návštěvníci festivalu zajít do Turecké kavárny. Sice jen do divadla, ale i tak to stálo zato. Vyzpovídala jsem režisérku DS Zdobničan Alenu Joachimsthalerovou.

Představte prosím ve zkratce váš soubor.

Jmenujeme se DS Zdobničan a jsme z Vamberku, kde má divadlo dlouholetou tradici – hraje se tu od roku 1803. Do Vysokého jsme přijeli podruhé. Naše premiéra na Krakonošově divadelním podzimu byla v roce 2010 s hrou Rozmarné léto. S radostí jsme se tu ukázali

Kdo může za vysocké povětrí

No, kdo asi. Samozřejmě, že Krakonoš. Pravdou je, že i on je úplatný. Každý rok, těsně před přehlídkou, jde Svatka Krakonoše uplácet. Rumem. Prý stačí jedna štamprle, ale věřte tomu. „Ale jo, je to tak, jsme s Krakonošem zadobře, on má takového malého ptáčka....“ jala se vysvětlovat povahu vztahu s duchem hor Svatka, ale zbytek její věty zanikl v hurónském řevu členů přípravného výboru. „A taková to byla slušná partička,“ povzdechla si ředitelka přehlídky s tím, že měla na mysli pochopitelně jeho malou kamarádku sojku. Jak ale sojka souvisí s počasím, mi zůstalo utajené.

(jn)

Zachováváme si je stále v paměti

Tradicí je sobotní návštěva vysockého hřbitova vždy na začátku přehlídky KDP. I letos si tak byli divadelníci zavzpomínat na ty, kteří už na přehlídku neprijdou. Za ty, kteří neodpočívají právě Vysokém, položila Svatava Hejralová ke kříži společnou kytici.

(jn)

Rozporuplné vyjádření

I když je KDP mladým letos pouze dámský tým, v názorech na hru Obě pohlaví se členky shodly téměř na všem. Shrnutí jejich pohledu znělo následovně: "Představení se nám líbilo moc, ale znovu bychom na něj nešly." No, ať si to každý přebere, jak chce.

(gab)

Novinky v knihovně

V informačním středisku městské knihovny proběhl o včerejší noci zkušební noční provoz. Nepřetržitou informační službu mnoho měst nenabízí, nicméně Vysoké nad Jizerou jde inovativní cestou a nabídne v budoucnu nepřetržitý servis. První noční služby se ujal Martin P., kterého jeho kolegyně Eva M. přivítala mezi hodnotnými svazky kyticí a lahví červeného vína.

(jn)

Pochybná práce režiséra

Jaromír Drozdek, dle jeho slov, sice v divadle nemá vyšší postavení, ale prý umí mluvit o věcech, kterým nerozumí. „Nechceme, aby Sylva jen seděla dole a flákala se,“ odůvodnil, proč je Sylvie Grygarová režisérkou a zároveň herečkou. „No jo, režisér přece nedělá nic jiného, než že zezdola hlídá, aby herci nespádli z pódia,“ přitakal Milan Schejbal. Jakožto režisér má jistě zkušenosti.

(gab)

Večeře s Pittem?

Brad Pitt má smůlu. Lenka Láznovská by s ním údajně na večeři nešla, teď tolik neletí a už mu táhne na pětapadesát. Její výrok si dovolil zpochybnit dramaturg Luděk Horký.

(gab)

Ahoj kamarádi, ahoj rodino!

Zase jen posílám tradiční pozdrav na dálku. V Calgary je půlnoc 13. 10. a já se vrátila z premiéry muzikálu Sestry. Bylo plno. Je tu podzim, počasí je melancholické, a pokud si člověk pustí jakékoliv zprávy, pak to na náladě nepřidá. Proto se lidi přišli pobavit, zasmát a na dvě hodiny na realitu zapomenout. Někdy mám dojem, že divadlo má jako poslední přístav tu možnost poskytnout nám útočiště, únik od toho zoufalého reálna kolem. Veselo mi z toho není. Ve válce prý mlčí múzy... leč já doufám, že na obou stranách oceánu to budou právě ty múzy, které lidem pomohou najít cestu zpátky k lidství. Přeji vám všem, aby letošní KDP pohladil, aby rozesmál. My všichni, jako ti klauni, co do nesmyslných válek táhnou na mezcích vedle svých mocí zaslepených králů, ať najdeme sílu a chuť vzít ty své loutny a hrát a zpívat a bavit a šaškovat. Myslím na vás a posílám pusu a pac :)

Danda Hejralová

Redaktoři Větrníku nosí housky a salámy

Krakonošův divadelní podzim není zdaleka jen o divadelních hrách a hercích. Motá se kolem něj spousta dalších nezbytných lidí a týmů, jako třeba naše redakce.

Bez redakce Větrníku by neexistoval Větrník a vy byste teď nečetli, že bez redakce Větrníku by neexistoval Větrník, protože by prostě neexistoval. Naštěstí jsme tu a každý den vám přinášíme aktuální informace z přehlídky.

Popište, co obnáší vaše práce.

Pepa: V půl sedmé vstanu, v sedm jsem v divadle. Zkontroluji veškeré komunikační kanály, zatopím a vytisknu Větrník. V průběhu dne se děje spousta nepředvídatelných věcí, takže třeba pomáhám tím, že nosím housky a salámy. Bývaly doby, kdy jsem se do toho stíhal hádat se Svatkou, ale to mě už přestalo bavit. A co dělám dál...asi nic. No jo, já tady vlastně nic moc nedělám. Já jsem tu zbytečně.

Jana: Měla by obnášet především předávání seriózních informací, ale tady ve Vysokém to úplně tak nedodržíme. Přiznávám, že ne vždy jsou seriózní. A já se za to vůbec nestydím!

O čem nejraději píšeš?

Jana: Protože se psaní věnuji i ve svém profesním životě, nejraději píšu o ne-konfliktních věcech.

Co tě naopak nebaví?

Jana: Nebaví mě peníze! Psát o finan-cích, finančních tocích, získávání dota-cí...to není nic pro mě.

Jak jste spokojeni se svým týmem?

Jana: S týmem spokojená jsem, a když nejsem, tak ho spacifikuju.

Pepa: Komunikace s lidmi kolem je bezvadná. Ale co se týče komunikace s počítačem a všemožnými dráty, je to boj, ze kterého čím dál tím víc

vycházím jako poražený. Zrovna dneska jsme řešili připojení k internetu. Už jsem na tyhle věci starej.

Co rádi čtete?

Jana: Mám ráda historické romány, severské detektivky a thrillery. Líbí se mi, když je tam temno. Oblíbila jsem si například autorku Paulu Hawkins a její knížky Dívka ve vlaku a Do vody.

Pepa: Čtu spíš noviny, než knížky. Nejraději mám odbornou publikaci a články týkající se politiky. Beletrii jako takovou jsem četl, na rozdíl od zákonů a vyhlášek dříve, dnes minimálně. (gab)

pondělí 16. října 2017

kdy	co	kde
9:30	seminář	malý sál
13:00	seminář KR SČDO	sokolovna
13:00	KDP mladým	ISS-DM
13:30	loučení Mladá Vožice	malý sál
14:30	dechovka	před divadlem
15:00	vítání Homole	před divadlem
20:00	Ženské nebe	velký sál
20:30		
21:00	Homole	
21:30	seminář KDP	půdička

Větrník, zpravodaj XLVIII. Krakonošova divadelního podzimu – Národní přehlídky venkovských divadelních souborů. Vydává Občanské sdružení Větrov. Redakce Jana Fričová, Gabriela Jakoubková, technické zpracování Ing. Josef Hejral, fotografie Ivo Mičkal a co kdo dá. Tisk povolen MK ČR E 22952.

Tisk H&H Servis

Náklad 150 ks

Cena 10 Kč